

okoli

okoli || u'kou̯ prisl. – okoli
okoli || u'kou̯ člen. – približno: *ù:ra müore bì:tę u'kou̯ ne sé:dme*
okoli in okoli || u'kou̯_n_u'kou̯ prisl. – vse naokoli, vse naokrog: *u'kou̯_n_u'kou̯ je wé:da / sém te yliédu u'kou̯_n_u'kou̯ > povsod sem te iskal*
okolnice* || okò:wéncë -- ž mn. – nizke premične jasli na sredi hleva, okoli katerih se lahko hodi (Na Skali)
okomandati (se) || ukuméndá:tę (se) -à:m (se) dov. – urediti (se), spraviti (se) v red
okoren || ukùorën -rna -o prid. – neroden: *ukùorën ku tę_zà:dnjë 'konc krá:we*
okrogel gl. kolajčast
okrušti gl. oškrbniti
okusen gl. žmahten
okusno gl. fino
okužiti, okužba gl. skruniti se, skrunitba
olika, olikan gl. krjanca, krjančen
olje || wé:lje -a s ed. – olje
olša || ú:ša -e; -e ž – jelša
olšje || ú:sje -a s ed. – jelševje, jelšev gozd
omahlivec gl. cagovec, cincar
omaka gl. toč
omara gl. kosten
omedlo || umé:dlo -a; -a s – omelo
omelj || umè:lj -a; -ę m – 1. majhen snežni plaz; 2. sneg, ki se usiplje s hiš ali drevja | Plet. omel
omelo gl. maček, omedlo
ometavati gl. rajhati
omladelj* || umlà:dělј -dlja; -dljë m – kosem volne pri gradašanju
one* || unìę unà: unù: zaim. – izraža osebo, stvar, ki se noče ali ne more imenovati: *dé:nęs ní:sém 'nęć ví:du unięya* (npr. *Pè:pja*); *a je blà: tlię unà:* (npr. *Pè:pca*); *puyłè:j tu unù: (pè:jč)*, *ćę 'kej yò:ri / uyà:snę unù: > izklopi tisto*
onegasten* || unięyesten -tna -o prid. – ki ima lastnost, značilnost, ki se noče, ne more imenovati: *je u'se unięyestno* (npr. *umà:zeno*)
onegati || unięyęte -ęm nedov. – izraža dejanje, ki je znano, a se noče, ne more imenovati: *žię cię dà:n unięyęm* (npr. *pusprà:uljęm*)
onuča || unú:ča -e; -e ž – onuča, krpa za ovijanje stopala
opajsati* || upà:jšetę -ęm dov. – ekspr. odrgniti, narediti sled z ostrim predmetom, npr. na pločevini avtomobila, koži na kolenu
opaziti gl. primerkati, zamerkati

opejstrati (se)* || upè:jstrętę (se) -ęm (se) dov. – 1. opomoči se od bolezni; 2. ekspr. zrediti se
opeka gl. cegla, korec, medon
opekarna gl. frnjaža
operšati* || upieršętę -ęm dov. – opešati, omagati
opešati gl. operšati
opikan gl. oprinčan
oplen || up'len upliéna; upliénę m – oplen, pre-mični prečni drog na sprednjem ali zadnjem delu voza, sani
opogumiti se gl. skoražiti se
opomoči se gl. opejstrati (se), popejstrati se
oprezati gl. trahtati
oprinčan* || upri:ncen -a -o prid. – opikan
oprinčati* || upri:ncętę -ęm dov. – opikati
ordinga || wé:rdiŋya -e; -e ž – red: *'kej je tu zę'na wé:rdiŋya* | ESSJ ordninga
oreh || urè:h uriéha; uriéhé m – oreh (drevo) | gl. tudi čajič, kokotec, koščeneli, koščenjak
orglice || wé:ryelce -- ž mn. – orglice
ornica || wørní:ca -e ž ed. – ostra trava z dolgimi koreninami, plevel: *smo pubiेrelę wørní:co węn_z zurá:ne njí:we*
orodje gl. cevlje
orošen gl. zasoplen
oselnik || wé:sunęk -uŋka; -uŋkę m – oselnik
osem || wé:sém wé:smęh štev. – osem
oskrbovati gl. pegovati
oslačiti se* || uslá:čętę se -ęm se dov. – poželeti si | Plet., ESSJ oslaščiti se (gl. slast.)
osmoditi || usmudi:tę -smuódęm dov. – 1. ožgati; 2. ekspr. dati zaušnico | 2. gl. tudi luščiti
osmojen || usmó:jen -a -o prid. – ožgan
ostrgača || ustəryá:ča -e; -e ž – ostrv, tanjše smrekovo deblo ali vrh debla s priškanimi vejami, za sušenje krme po košnji
ostrgoncati se* || ustəryó:ncętę se -ęm se dov. – obriti se (Bavšica)
oškopolati* || uškupulá:tę -à:m dov. – ozdraveti (Bavšica)
oškrbniti || uškár:bętę -ęm dov. – okrušiti
ošokol* || ošokò:l -a; -ę m – suha vratovina v mrežici: *je bęli:mbęlo pù:hno ošokò:lu tu špà:jzę*
ošpice gl. maruskle
ošpičiti || ušpí:čętę ušpí:čęm dov. – z nožem ošiliti, priostrihi: *ušpí:čętę sbí:nčnik*
oštarija || uštəri:ja -e; -e ž – gostilna
ošteti gl. oficljati
oštir || uštęr -ja; -ję m – gostilničar